

05

A

844

I. N. 7.

DISPUTATIO.

De

INDIVISIBILITA. TE ET ILLOCALITATE SPIRITUS,

Quam

IN FLORENTISSIMA LEUCOREA AUSPICE
INFINITO SPIRITU

&

PRÆSIDE

CLARISSIMO VIRO

Dn. M. FRIDERICO HOLTZMANNO,
AMPLISSIMÆ FAC. PHIL. ADJ. LONGE DIGNISSIMO,
AC p. t. EJUSDEM DECANO SPETABILI,

*Dno. Præceptore ac Promotore suo, nullo non loco &
tempore suscipiendo,*

In Auditorio Majori Horis ante-
meridianis

Ad diem 26. Junii

Publicæ & placidæ cōsuetudinis committit

WOLEGANGUS ADAMUS Knopff/

Byrutho - Francus.

WITTEBERGÆ

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.

ANNO M DC L.

V I R O
AMPLISSIMO, CONSVLTISSIMO
*Eruditionis item Virtutumq; reliquarum
encomiis Clarissimo, nec non longo multa-
rum rerum usu exercitatis-
simo.*

Dno. JOHANNI KNOPFIO, Illustrissimi &
Celsissimi Principis ac Dni.

Dni. CHRISTIANI, Marchion. Brandenburg. Du-
cis Borussiae &c. &c. Consiliario, Camerae itidem
Rationumq; praefecto gravissimo,

*Parenti suo filiali observantia atatem non satis
devenerando*

Julos hosce Academicos

*In debita reverentia & filia-
lis obedientia ἀποδείξω
πiã mente consecrat*

05 A 844

Obs. fil.

Wolfgangus Adamus Knopff.

Σὺν ἑξῶ.

THESIS I.

Spiritus porro proprietas est Indivisibilitas, per quam non potest is dividi in partes extra partes.

Ἐκθεσις I.

Divisio alia Logica est, quâ res dividitur, hoc est, spargitur in plura inferiora, quæ sunt ejusdem naturæ & definitionis. Sicut universalia sic dividuntur: quibus in eo opponitur Individuum, quod non potest sic dividi. Hic loquimur de divisione Physica, quæ per veram separationem fit. Remove- turq; hæc à spiritu.

Ἐκθεσις II.

Partes extra partes duplici modo dicuntur. Vel enim per partes extra partes intelliguntur partes revera diversæ, quarum una non est alia; Vel etiam, & quidem magis ex proprietate vocum, per partes extra partes intelliguntur partes non solum diversæ: sed etiam alium atq; alium inter se situm in corpore habentes. Sic Caput est pars extra pectus, manus extra brachium, quia caput non solum est diversum à pectore: sed etiam habet distinctum situm & quasi locum in corpore, quàm habet pectus, Quod etiam de manu dicere potes.

Ἐκθεσις III.

Dicitur ergo Spiritus hæc esse proprietas, quod sit indivisibilis in partes veras & reales, inter seq; diversas, Sicut enim materia est divisibilis, quippe extensa: Ita è contrario Spiritus est indivisibilis.

A 2

THE-

THESIS II.

*Demonstratur autem Indivisibilitas hæc
tūm per Immaterialitatem, tūm per simpli-
citatē.*

Ἐκθεσις

Materiæ enim proprietas est divisibilitas. Itaq; Immaterialitas tollit divisibilitatem, & ponit indivisibilitatem essentiæ. Tūm verò quod simplex, id non constat ex pluribus & nullo modo divisibile est in plura.

THESIS III.

Spiritus præterea proprietas est Illocalitas.

THESIS IV.

Illocalitas est, juxta quam Spiritus non potest esse in spatio, per partium suæ substantiæ ad partes spatii, commensurationem.

Ἐκθεσις I.

Sicut corpus est locale: Ita Spiritus illocalis est. Localitas autem requirit 1. partes, propriè scilicet dictas, seu quantas & Physicas. Dantur quidem partes potestativæ, sicut datur totum potestativū, quale totū est anima: Partes potestativæ, potentiæ ejus, intellectus, Voluntas &c. Sed hæ partes propriæ non sunt; 2. requirit spatium Physicum & reale: Non requirit spatium Imaginarium. Tale n. spatium est purum putum Nihil. Quod quidem concipitur, tanquam sit, reverà autem non est; 3. postulat, ut partes illæ applicentur partibus spatii, fiatq; in illa applicatione partium justa commensuratio seu proportio, sicut Totius locati cum spatio: Ita etiam partium corporis cum spatii seu loci partibus. Eo quidem modò, ut partes neq; majus neq; minus spatium, quàm pro sua mensura accipere & habere possint.

Ἐκθε

Hæc ergò universa removentur à spiritu per illocalitatem. Nempè removentur 1. partes à spiritu. 2. removetur idcirco etiam applicatio partium ad spatium distincta pro ratione distinctarum partium. 3. Nulla fit commensuratio partium ad spatium, seu exacta proportio. 4. Nulla fit idcirco inclusio spiritûs in spatio & Physica ejus comprehensio. Nam corpus in loco est per inclusionem & Physicam sui comprehensionem in eo. At spiritus non includitur, sed ipse potius continet spatium & comprehendit, non autem ipse in eo includitur. Quæ res quid positivè seu affirmativè loquendo inferat, infrà dicendi locus erit, cum de Definitivo ubi seu præsentia spiritûs creati erit agendum. Omnis enim negatio talis passionis, quæ merè Physica est, & corporis propria, spiritui tribuit magnam perfectionem: quam conabimur positivè suo loco exprimere.

THESIS V.

Est & spiritus incompletus illocalis.

Expositio I.

De spiritu incompleto quæritur, annon is sit localis, cum sit in corpore? Et si non sit immediatè in loco, tamen sit in loco saltem mediante corpore? Et an spiritus quidam non sit localis saltem per accidens? Et in specie, an spiritus incompletus, anima rationalis, sit localis per accidens intrinsecè? Respondemus autem, cui desunt omnia requisita Localitatis, id propriè locale non est. At ita se cum spiritu res habet, sicut nunc dicebamus. Non ergò est localis propriè. 2. Nequè aliquis spiritus est localis per accidens & extrinsecè. Nam si per accidens est localis, verè nihilominus erit localis. Id quod tamen, sicut dictum, cum Spiritûs natura conciliari non potest. Profectò quando aliquis Spiritus agit movetquè corpus aliquod assumptum, tam non est vel sit localis, quàm non sit localis, quando in alio πᾶ vel ubi præsens est. Quid ita? Quia

utrobique; praesens est illocaliter, hoc est, citra locationem partium in utroque; illo $\pi\bar{s}$ vel Ubi; quia in utroque; existit sine partibus, quae idcirco locari & applicari spatio, non possunt. Neque sequitur verò, Spiritus est in corpore locali, Ergo & Spiritus est localis saltem per accidens. Ratio, quia passio corporis non potest statim spiritui tribui. Nisi forsan, quia corpus compositum est, quia patibile est, idcirco velis dicere, etiam spiritum saltem per accidens esse compositum & patibilem in sua natura, quia in corpore composito est. Neque enim id, quod est partis potest aut debet alteri parti tribui. Deest enim fundamentum talis attributionis.

Expositio II.

In specie quod attinet spiritum incompletum, qui est anima rationalis, illa non potest dici localis per accidens & quidem intrinsecè. Nam 1. haec malè consentiunt, localem esse per accidens & tamen intrinsecè. Si spiritus incompletus intrinsecè est localis, idquè propter unionem cum corpore humano: tum etiam per se est localis. Quid ita? quia unio cum corpore spiritui incompleto est naturalis, & intrinsecè ei convenit & per se. Qualimodo igitur ei convenit unio: eodem modo attributionis convenit ei localitas. At falsum est apertissime, spiritum incompletum esse per se localem. 2. Si spiritus incompletus vel anima fit localis per accidens, quia est in corpore locali: etiam corpus erit illocale, quia est in anima illocali. Quia Substantia Incorporea suâ virtute contingens rem corpoream continet eam & non continetur ab eâ; Anima enim est in corpore, ut continens, & non ut contenta, vid. Thom. p. 1. S. Q. 52. Unde acutissimus noster olim Philosophus Jac. Martini b. m. aliquando dicebat: *Non tam esse animam in corpore, quam corpus in anima.* Quod si corpus ob improprietatem suam ad illocalitatem non fit ideò illocale: igitur nec Spiritus Incompletus ob unionem cum anima fiet localis. Quia huic æquè repugnat localitas, atque corpori illocalitas. 3. Cujus in corpore existentis praesentia seu adessentia est

Probe & quidam

est & manet illocalis: illud ob existentiam in corpore non fit illocale verè, sive per accidens, sive per se, sive intrinsecè. Subsumo de spiritu completo simul & Incompleto, Ergò. De quare plura pro conflictu.

THESIS VI.

Demonstratur autem illocalitas per inextensionem. Quicquid enim inextensum est, id neq̄ potest cõextendi spatii partibus: Spiritus est inextensus. Ergò.

Τῷ μόνῳ καὶ ἀοράτῳ Θεῷ δόξα καὶ τιμὴ
καὶ κέλευτος εἰς ἀιώνα!

Ad Præstantissimum & Eximium
Dn. WOLF. ADAMUM KNOFFIUM, de Spiritus Illocalitate solerter Disputantem.

A Mice, dum fœcundiore pectore
Disertius & alacritate maxima
Tuae eruditionis explicas opes
Sat divites, insulcibus ab hostilibus
Dum vindices Theses & asseras Tuas:
Quid cogitem? quid ominer Tibi, nisi
Amplios honores olim & ampla præmia?
Si porrò diligentiam Tuam urseris,
Speiq̄ Patris Optimi responderis,
Cui dulcius nih. l. nil suavius, Tuis
Quàm de profectibus felicia
Audire, quæq̄ laudibus sat digna sint:
Felicius multò cadet, quod sat scio,
Præsagium, quàm Tu putaveris, meum.

Gratulandi causa & affectus sincerissimi ergò

f. ἀυτοχρηδίασι

M. Fridericus Holtzmannus, Colleg. Philos. Adj.
& p. t. Decanus.

Eximio ac Doctissimo

Dn. WOLF. ADAMO KNOPFIO, Philosophiæ Can-
didato strenuo, Fautori, Amico ac Conter-
raneo pl. honorando.

Est formosa quidem Virtus, sed pulvere nigra,
Pnevmata sic pariter sedulitate nitent.
Fortiter hoc KNOPFI monstrabis Præside magnò,
An locus, an visus competat aligeris.
Tempora sic redimita rosis Chloris dabit, undiq;
Et Jovæ Summi munera summa feres.

Deproperabat

NICOLAUS Sieckh.

05 A 844

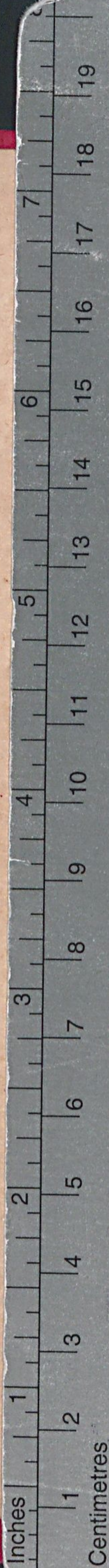
ULB Halle 3
003 768 21X

1019

B.I.G.

Farbkarte #13

22

7.
 TIO.
 BIBILITA.
 CALITATE
 TUS,
 LEUCOREA AUSPICE
 SPIRITU
 SIDE
 MO VIRO
 O HOLTZMANN,
 ADJ. LONGE DIGNISSIMO,
 CANO SPETABILI,
ore suo, nullo non loco
spiciendo,
 ori Horis ante
 anis
 6. Junii
synthes committit
 DAMUS Knopff/
 -Francus.
 ERGÆ
 NERI, Acad. Typogr.
 DC L.

